

RAPPORT FRA FAGLIG DELEGASJON FRA LO OSLO TIL PALESTINA 18. - 23. MAI 2002.

Deltagere var:

Inger Lise Husøy, NTL, leder internasjonal utvalg LO i Oslo, Steinar Pedersen, NKF Oslo og medlem av internasjonal utvalg LO Oslo, Torbjørn Kristoffersen, leder av Oslo Transportarbeiderforening, Tone Granberg Løvlien, styremedlem Oslo Grafiske Fagforening og Boye Ullmann nestleder Jern&Metall, Oslo.

Forarbeid og bakgrunn:

I flere fagforeninger i Oslo har det vært diskutert å sende representanter for å besøke palestinsk fagbevegelse. LO i Oslo arbeidet med å invitere representanter fra palestinsk fagbevegelse til Oslo. Ledelsen i PGFTU (Palestine General Federation og Trade Unions) ønsket derimot å motta besøk for å dokumentere israelske overgrep i forbindelse med opptrapping av militære aksjoner og reokkupasjonen palestinske områder. Man ønsket å sende en delegasjon fra LO Oslo med representanter fra både internasjonalt utvalg og sentrale fagforeninger i Oslo som har vært aktive med solidaritetsarbeid med Palestina gjennom mange år. Abu George i LOs internasjonale avdeling hjalp til med å planlegge programmet i samarbeid med PGFTU.

Jerusalem 18 mai:

Vi ankom Jerusalem Hotel om ettermiddagen. Om kvelden hadde vi et middagsmøte med Yngvild Mortensen som er frilansjournalist, Petter Bauck og Jens Mjågedal fra Det norske Representasjonskontoret i Jerusalem.

Både Bauck og Mjågedal la vekt på den kritiske økonomiske og politiske situasjonen for palestinerne etter israelernes reokkupasjon av Vestbredden og Gaza. Den israelske regjeringen har lagt en jernring rundt, og blokkert både landsbyer og byer på Vestbredden og Gaza. Målet for Israel er å lamme og sabotere den palestinske økonomien. Palestinerne blir nå forhindret i å importere og eksportere varer. Israelerne krever omlasting av lastebiler på flere checkpoints på Vestbredden. Dette fører i praksis til en blokkade av all varetransport. Bauck og Mjågedal framhevet hvilke problemer dette fører til for det konkrete bistands- og hjelpearbeidet både fra Norge og resten av verden overfor palestinerne.

Nablus 19 mai:

Møte med generalsekretær i PGFTU, Shaer Saed.

Delegasjonens passering av checkpoints til Nablus gikk greit etter først å bli avvist. Vi ble mottatt av Abla Masrouji som er kvinnekoordinator i PGFTU. Hun fungerte som tolk og guide i både Nablus og Jenin. Hun var invitert til å holde appell i Oslo 1. mai, men ble forhindret i å komme pga. den aktuelle situasjonen.

På formiddagen hadde vi møte med generalsekretæren i PGFTU Shaher Saed. Han gikk gjennom den politiske og økonomiske situasjonen generelt og for de palestinske arbeidere spesielt siden den andre intifadaen startet i september 2000.

Sharons maktdemonstrasjon september 2000 sammen med 4000 soldater og politi på tempelhøyden ved Al Aqsa-moskeen var en bevisst provokasjon som de visste ville føre til opprør. Dette var starten på den andre intifadaen. Flere begivenheter førte til opptrapping av intifadaen. Bl.a at en 12-år gammel gutt ble skutt og døde i farens armer. Parallelt trappet Israel opp angrepene mot palestinske arbeidere.

Israel utviklet videre kantonisering av Vestbredden til ca. 64 kantoner som ble omringet av israelske militære tropper og nye israelske bosettinger (settlements). Israel har nå ca. 9500 stasjonære og mobile checkpoints på Vestbredden. Bare rundt Nablus by er det 17 checkpoints nå. I Gaza er det 6 kantoner som i hovedsak er totalt sperret og stengt for gjensidig kontakt mellom palestinere. Det er 500 militære checkpoints i og rundt Gaza. Området er på totalt bare 360 kvadratkilometer. Målet for denne kantonisering er å isolere både Gaza og Vestbredden. Checkpointsene (kontrollpunktene) er også blitt utvidet med tyngre våpen, mer personell, betongblokker og utkikkstårn.

Det er totalt 836 000 palestinske arbeidere i israelske okkuperte områder. Det er fordelt på 3 sektorer.

1. Palestinske arbeidsgivere
2. Israelske arbeidsgivere. Det er omlag 210 000 israelske arbeidsgivere.
3. Internasjonale organisasjoner.

Palestinske arbeidere som er sysselsatt hos israelske arbeidsgivere er i hovedsak landarbeidere og arbeidere i produksjonsbedrifter. En del arbeider også i settlements. Dette er ikke PGFTU glad for, men de understreker at det palestinske samfunn i stor grad også er økonomisk avhengig av Israel.

Da forstår man hvilken dramatisk situasjonen som har utviklet seg fra september 2000 til nå når 210 000 palestinske arbeidere er avskåret fra sitt tidligere arbeid.

Et regnestykke som tar utgangspunkt i en snittlønn på 24 \$ pr.dag i 19 mnd. for 210 000 palestinske arbeidere viser en dramatisk nedgang i kjøpekraft og dermed nedgang for den palestinske økonomien. Nedgang på ca. 230 millioner US \$ (eller da 18.6 milliarder NOK.) er meget dramatisk for den palestinske økonomien og dermed for de palestinske familier og de mange arbeidsledige. ILO har påpekt overfor Israel hvilket ansvar de har overfor de palestinske arbeidere. De økonomiske problemene fører videre med seg mangel på råvarer og dermed lav etterspørsel.

Ca. 87 000 bygningsarbeidere kommer ikke inn i Jerusalem. Turistsektoren har blitt sterkt redusert. Dette går også utover palestinsk økonomi. Innafor tekstilsektoren har det vært en reduksjon på 35 000 kvinnearbeidsplasser. Stenging av landsbyer og byer har også rammet transportsektoren dramatisk. Dermed har jordbruket mistet ca. 20 000 arbeidsplasser. Dette gjelder både Gaza og Vestbredden. Israel har også ødelagt omlag 200 000 oliven- og citrustrær. Det tar ca. svært mange år for et oliventre å vokse opp igjen. Oliventre har både en økonomisk og ikke minst viktig historisk og symbolsk virkning. 54 fabrikker har også blitt ødelagt de siste 19 månedene.

24 palestinske arbeidere har blitt drept og hundrevis har blitt såret til og fra arbeid siden september 2000. Israelske soldater har skutt palestinske arbeidere med kaldt blod da

palestinere skulle passere checkpoints til eller fra arbeid. Selv når palestinske arbeidere har hevet armene har de blitt meiet ned. Mange må kle av seg for å passere kontrollposter på vei til arbeid. I tillegg har israelske soldater mishandlet palestinere som har blitt stoppet. 2660 har blitt arrestert og vært fengslet fra 1-3 mnd. I tillegg har de fått bøter fra 100-500 US \$ som er veldig mye penger for en fattig palestinere.

Over 70 000 hus har blitt delvis eller helt ødelagt av F16-fly, helikoptre, tanks eller bulldozere. 70 % av de ødelagte hus har tilhørt palestinske arbeidere.

I tillegg har det vært angrep mot sykehus og apotek. Ambulanser har blitt stanset. Kvinner og barn har dødd fordi de ikke har kommet på sykehus. Utdanningssystemet har blitt angrepet ved at skoler og universiteter er bombet og ødelagt. Studenter har vært nødt til å ha undervisning i telt. Også barnehager er ødelagt.

Israels mål har vært å paralisere og undergrave hele det palestinske samfunnet, selvstyremyndighetene og folkets identitet.

Nablus ble okkupert i 24 dager i april. Veier ble ødelagt. Vann og elektrisitet ble stengt. Etter stor innsats fikk man vann og elektrisitet tilbake etter at Israel trakk seg ut. Folket viste stor innsats for å få det sivile liv igang igjen på tross av store ødeleggelser.

I Jeriko-dalen var det i hovedsak importert arbeidskraft fra både Thailand, Taiwan, Romania og Tyrkia. I alt er det 287 000 fremmedarbeidere. Det er hele 30 000 fra Taiwan som er landarbeidere som arbeider for f.eks de israelske selskapene Carmel og Jaffa i Jeriko-dalen. ILO har påtalt at de arbeider under kritikkverdige forhold både lønns- og miljømessig. Shaher Saed understreket både gleden og betydninga av boikott av israelske varer. Han sa at palestinerne ønsket å boikotte amerikanske varer. Bl.a i Jenin hadde palestinerne avvist telt og tepper fra USA siden USA støtter Israel med våpen. Shaher var taknemmlig for all støtte fra Europa, men var skuffet over likegyldigheten fra statslederne i Europa. En stor del av aktiviteten til PGFTU besto nå i å betale ut økonomisk støtte til befolkningen.

Møte med lederen av Føderasjonen for Transportarbeiderne, Naser Younes:

Fagforeninga organiserte en generalstreik i 1999 grunnet vanskeligere forhold for transportarbeiderne. Naser ble selv arrestert og mishandlet. Etter intifadaen starta i september 2000, har situasjonen blitt dramatisk forverra. Før kunne de delta på konferanser og kongresser. Nå kan man ikke dra noe sted.

Situasjonen på checkpointene er mye verre. Folk blir slått og mishandlet og av til skutt. Det var en stor demonstrasjon ved en checkpoint utenfor Nablus for en måned siden. Nå nytter det ikke f.eks å streike.

Det viktigste for fagforeningen nå er å hjelpe folk med brød og mat. Foreningen gir både kreditt og støtte for å avhjelpe nøden.

Foreningen organiserer sjåførere i taxier, lastebiler og busser. I tillegg organiserer de bilmekanikere og opprettere. De organiserte ca. 300 før generalstreiken og økte til 1000 etter streiken. Nå er antallet 1700. Problemene er store siden lønna er konstant mens prisen stiger. 1 liter bensin eller diesel er ca.1 US \$. Nå får ingen palestinere frakte israelske varer.

Møte med Nablus Chamber of Commerce Industry.

Generalsekretær Husam A.R. Hijjawi orienterte:

Situasjonen var dramatisk forverret etter september 2000. Spesielt etter reokkupasjonen har det blitt vanskelig. Over 100 palestinske fabrikker var blitt angrepet. I Nablus ble flere fabrikker ødelagt. Bl. a en metallbedrift og en såpefabrikk som produserte en velkjent olivensåpe. Israel fører nå krig mot den palestinske økonomi. Alt er rammet fra råvarer til ferdigprodukter.

Utenriksminister Peres ble av generalsekretæren betegnet som verre enn Sharon siden Peres førte samme politikk, men pakket inn sin politikk i en annen retorikk. Det eneste svaret President Arafat har fått etter at PLO ville gi opp hele 78% av Palestina, er okkupasjon og flere settlements.

Møte med Guvenør Mahmoud Alloul i Nablus distrikt

Han tok spesielt for seg situasjonen etter reokkupasjonen i april. 250 hus ble helt ødelagt. 250 familier mistet sine hjem. Kirker og moskeer har blitt ødelagt. Israel kjørte med bulldozere som gravde opp vannledninger for å ødelegge vannforsyningene. Vannpumper ble ødelagt. Kloakksystemet ble likeledes ødelagt. Det samme gjaldt elektrisitetsforsyninga.

95 palestinere ble drept og 450 skadet. Fortsatt dør folk daglig fordi israelske styrker går inn i byen om kvelden eller natta. Han mente at Sharon er en krigsforbryter og var forferdet over at Bush kaller Sharon for «The man of peace».

Oppbyggingen er i full gang. Det har det blitt organisert matpakker for å lindre nøden. Det blir også organisert bygging av tilfluktsrom bl. a fordi Israel fortsetter angrepene. Familier til de som har ødelagte hus får nå leie midlertidig, mens husene blir bygd opp igjen. 1600 hus må repareres og bygges opp igjen. 14 skoler må repareres.

Omvisning:

Store dele av Gamlebyen i Nablus var ødelagt. En såpefabrikk var jevnet med jorden. Rådhuset dvs administrasjonsbygget var totalt ødelagt. Her hadde israelske soldater tømt datamaskinene for harddisker før de ble ødelagt. Oppslagstavler med informasjon og bildemontasjer var overmalt og tilgriset av israelske soldater. Skoler, sykehus og apoteker var sentrale mål for den israelske hæren. Det ble brukt bomber og raketter fra F16 fly, helikoptre og skutt med kanoner fra tanks. Tanksene kjørte rett inn i apoteker for nettopp å ramponere. Det var ille at befolkningen ikke slapp ut i april for å begrave de døde.

Om kvelden møtte vi flere fra den øvrige ledelsen i PGFTU.

Jenin mandag 20 mai

Møte med PGFTU i Jenin ved leder Bayer Said Bayer:

Jenin har omlag 250 000 innbyggere. Flyktningleiren består av omlag 13 000 innbyggere. Leiren ble etablert etter staten Israels opprettelse og fordrivelse av palestinerne i 1948. Nå er det omlag 30 000 arbeidere. 16-17 000 hadde arbeid i Israel før intifadaen startet september 2000. Kun 4000 hadde «lovlig» arbeid i Israel. Mange har forsøkt å gjenoppta arbeid. Dette har ført til mishandling og ydmykelser på checkpointene.

En «lovlig» palestinsk arbeider har hatt omlag 100 shekel i lønn i snitt i Israel eller 26 US \$. Det er mindre enn halvparten enn hva israelerne får for samme arbeid.

Den «ulovlige» arbeidskraften har lidd under dårlig lønn og elendige arbeidsforhold med både mishandling og vilkårligheter. Den «ulovlige» arbeidskraften har heller ikke vært organisert og dermed heller ikke hatt rettigheter. Likevel har det blitt reist over 1000 saker mot israelske arbeidsgivere.

Nå er problemet den israelske blokaden. 60 landsbyer rundt Jenin er mer eller mindre stengt og blokkert. Normal reisetid til Nablus tar 30 minutter. Det kan ta opp til 5 timer å komme til Nablus nå. Om man kommer fram. PGFTU organiserer det meste gjennom telefon. I hovedsak mobiltelefon. Israel lager ofte også problemer med mobilnettet.

Situasjonen var kritisk under reokkupasjonen i april. Jenin var 40 dager uten strøm og de fleste dager uten vann.

- "På tross av våre lidelser vil vi bite oss fast. Jeg hadde fetter som ble drept fordi han måtte vise kroppen sin på en checkpoint. Siden han hadde plasterlapp på ryggen ble dette sett på som en mulig bombe av israelerne som skjøt mannen rett ned."

Det er en rekke settlements rundt høydene i Jenin. 12 stk i alt i distriktet. Mye er brutt sammen. Det har store økonomiske konsekvenser at alt arbeid er opphørt i Israel. Mye er også lammet på palestinsk side. Det gjelder 1500 arbeidsplasser i steinsektoren. 2000 kvinnearbeidsplasser i tekstilbransjen. En rekke workshops som er avhengig av eksport er lammet.

Nå brukes mye ressurser på å organisere nødhjelp og utbetaling av ledighetstrygd. De er i full gang med å bygge opp etter de forferdelige ødeleggelsene. Det gjelder også vann, kloakk og elektrisitet.

Omvisning

Vi ble vist rundt i Jenin by og i flyktningeleiren der 250 hus ble totalt ødelagt. Det var tre store områder som var totalt rasert. De palestinske tallene er på i overkant av 100 døde. Flere ble drept inne i sine hus da tanks bombarderte husene med granater. Deretter kjørte tanks og bulldosere over de ødelagte husene. 25 av de drepte var palestinske soldater, resten var sivile. Flere ble skutt med kaldt blod da kvinner, barn og gamle beveget seg ute.

Kontoret til PGFTU var rasert flere ganger. Datamaskiner med harddisker ble demontert og fjernet før inventaret ble ramponert av israelske soldater.

Vi ble kjørt fra Jenin i taxi og måtte gå et stykke fra Vestbredden til den «gamle» israelske grense fra 1967. Vi ble sjekket av en mobil israelsk checkpoint. Vi fikk passere og turen gikk videre til Gaza.

Gaza

Vi passerte grenseposten Erez sent tirsdag ettermiddag 21 mai. Dette er enorm grensepost som minner om muren mellom øst og vest i Tyskland etter 1961. 1.2 millioner palestinere er bokstavelig talt stengt inne av den israelske hær og av settlements som er å betrakte som militære utposter i Gaza. Gaza-stripen er ikke på mer enn totalt 360 kvadratkilometer.

Det tilsvarer ca. Lillehammer-Hamar-Elverum og Rena. Gaza er delt opp av Israel i 4 deler. Det betyr at også palestinere er avskåret fra hverandre på Gaza-stripen. Familie som bor 5-10 minutters kjøring fra hverandre ikke kan besøke hverandre. Slik har det vært i snart to år.

Den internasjonale sekretæren Abu Wisam i PGFTU i Gaza møtte oss på palestinsk side av Erez. Vi ble kjørt til PGFTU-bygningen som er finansielt støttet av LO i Norge. Der møtte vi presidenten i PGFTU i Gaza Rasem M. Bayari som også er nestleder i det nasjonale PGFTU i Gaza og Vestbredden. Han er forøvrig også leder av Jern&metall i Palestina.

Vi hadde middag om kvelden med ledelsen i PGFTU, norske representanter for Norsk Folkehjelp og igjen Petter Bauck fra Det norske representasjonskontorets avdeling i Gaza.

Møte med presidenten i PFGTU Gaza, Rasem Bayari, tirsdag 21 mai:

Situasjonen for hele den palestinske befolkning var nå kritisk. I tillegg til at Israel blokkerte Gaza, fortsatte de krigen mot palestinerne. Hver natt angriper Israel med F 16, helikoptre og artilleri fra tanks og kanonbåter. Arbeidsledigheten har dramatisk økt fra 50% til 68% og er nå oppe i hele 87%. Det er like kritisk på Vestbredden som i Gaza, og ledigheten har steget til over 80% på Vestbredden.

PGFTUs oppgaver er nå konsentrert om å avhjelpe nøden. Fond er opprettet for å fordele støtten. 164 000 får nå støtte. Det er en engangsstønad på 500 Shekel. Medlemmene mottar sjekker som de får innløst i banken. Det lages medlemsregistrering med oversikt over hvilken støtte de får. Dette gjøres ved hjelp av datateknologi. En god del av støtten kommer fra Norge, Italia, Sverige og Danmark.

300 000 har nå gratis helsetilbud for avhjelpe den kritiske humanitære situasjonen. Mange fabrikker er stengt. Israel bomber systematisk fabrikkene for å ødelegge livsgrunlaget til palestinerne. I tillegg fortsetter Israelerne sin utvidelse av settlementene. Det er 23 settlements med 4000 settlere i Gaza nå. De river opp olivinentrær som enten ødelegges eller flyttes. I tillegg stjeler israelerne vann for dermed å undergrave det palestinske jordbruk i Gaza.

Bayara gjennomgikk en del viktige oppgaver med oss. Vi fikk se hvordan de organiserte medlemsregistrering og støtteordningene. Bayari understrekte viktigheten med å støtte palestinsk TV og de hadde en nyopprettet radiostasjon som hadde fungert ei uke, The Voice of Palestine Workers.

Delegasjonen fikk omvisning der vi så en bombet møbelfabrikk. Israel hevdet det var våpenfabrikk. Etterpå dro vi til flyktingeleiren Jabalya camp. Vi så at folk lever i trange kummerlige forhold. Vi så at en familie fikk tildelt et hjem bestående av blikkplater. Det var innsamling til familien etter at sønnen hadde deltatt i en selvmordsaksjon. De norske representantene hevdet at Hamas muligens hadde 50% oppslutning i Gaza.

Vi forlot Gaza tirsdag ettermiddag. Vi ble hentet av en ny sjåfør i Erez grunnet at vår sjåfør ble stanset i "trafikk-kontroll". Han måtte stille i teknisk kontroll selv om han hadde splitter ny bil. Det kostet ham 100\$. Dette viser hvilke metoder som blir brukt for å trakassere palestinerne i dagliglivet.

Jerusalem.

Møte med leder av PGFTU i Jerusalem Suheil S.Khader:

Vi hadde møte med leder av PGFTU i Jerusalem, Suheil S.Khader. Han gikk igjennom de økte vanskeligheter for palestinske arbeidere i og rundt Jerusalem etter intifadaen startet. Vi ble invitert hjem på middag til familien. Han fortalte om sitt fangenskap og ikke minst torturen i israelsk fangeleir. Deres to sønner på 16 og 18 år hadde nylig blitt sluppet ut etter 14 mnd. i fengsel. De slet med ettervirkninger av israelsk tortur. Fadwa Khader arbeidet med å få fram nødhjelpssendinger inn i Vestbredden Dette er uhyre vanskelig fordi Israel stanser nødgjelpssendinger.

Ramallah onsdag 22 mai:

Vi dro onsdag formiddag til Ramallah. Vi ble stanset i ca.1.5 time på den store checkpointen mellom Jerusalem og Betlehem Kantiania. Checkpointen minner også om Berlin-muren. Her ble en rekke palestinske kvinner og menn, også eldre stanset og avvist. Det samme gjaldt større biler med varer som konsekvent ikke ble sluppet forbi. Her foregår det mye trakassering og ydmykelser av palestinere. Ramallah er også omringet og blokkert.

Vi hadde møte med bl.a. PGFTUs representant Mohammed S. Aruri.

Ramallah har ca. 225 000 innbyggere. Det er 85 landsbyer i regionen. PGFTU har omlag 25 000 medlemmer. Folk var sperret inne i over 30 dager. Terroren var ekstrem. F.eks ei dame som tok inn klesvasken sin ble skutt av en israelsk snikskytter.

Arbeidsledigheten har økt dramatisk til ca. 65%. En rekke fabrikker er ødelagt som følge av målrettete angrep fra Israel. En sukkertøyfabrikk med 200 ansatte er innstilt. Den eksporterer normalt mye til Gulfen , Israel, og Jordan. Før var det hele 135 000 arbeidere som arbeidet lovlig i staten Israel. Nå er dette stanset pga blokaden. Nå lever 65% under fattigdomsgrensa. 5000 familier har problemer med å skaffe seg mat hver dag. PGFTU arbeider med å utbetale engangsbeløp og andre støtteordninger til medlemmer. Arbeidet med å reparere alle ødeleggelsene etter reokkupasjonen i april er i full gang. Det gjelder bygninger, fabrikker, veger, vann og kloakk og elektrisitet.

Fagforeningskontoret ble stormet av israelske soldater i april. Alle PC'er ble fjernet. Alle kartotek ble ødelagt. Nå var det ikke en PC på kontoret. Alle telefoner og faks-maskiner samt kopimaskiner var ramponert. Alle palestinske departementer/sjølstyreadministrasjonen i Ramallah var ramponert og tømt. I april ble alle menn mellom 15 og 70 år tatt med bind for øyne og fastbundet med strips og plassert på skoler der de ble lagt ned. Mohammad fortalte om sin 6 år gamle sønn som nå bare vil ligge under senga. Barna lider av angst. Soldatene sparket og sprenget dører da de jaget alle menn ut av husene 29 april.

85 ble drept i apriildagene i Ramallah. Av dem var det 25 arbeidere. F.eks ble en bygningsarbeider drept av en israelsk soldat fordi han bar en drill. En pasient ble drept da han skulle til sykehus for å skifte bandasje. 29 pasienter døde av skadene som følge av at israelske soldater stanset ambulanser for å komme seg på sykehus. En italiensk journalist ble drept i april samt en fransk kameramann. De ble meiet ned med kaldt blod da de filma tanksene.

Møte med President Yasser Arafat.

Delegasjonen møtte President Arafat onsdag ettermiddag sammen med representant for ILO og to fra PGFTU og Jens Mjaugedal fra Det norske representasjonskontoret. Sistnevnte overrakte Arafat en fersk rapport om den kritiske økonomiske situasjonen på Vestbredden og Gaza etter reokkupasjonen i april.

Presidenten uttrykte sin harme overfor Sharon og resten av den israelske regjerings krigsforbrytelser overfor palestinerne. Arafat mente at de palestinske byer og landsbyer var gjort om til fengsler og fangeleirer. Kantoner var et altfor svakt begrep. Overgrepene overgikk apartheid-regimets behandling av svarte i Sør-Afrika. Palestinerne er avskåret fra å besøke familie og venner. Israel har som mål å knuse alt som er palestinsk. Hovedkvarteret/ Regjeringsbygget ble 80% skadet. 40 biler ble plyndret. Resten ble knust under tanksene. Israel driver samme okkupasjonspolitikk som nazistene, sa Arafat. Han avsluttet med å informere om et initiativ fra EU, Kina, Japan og USA om Israels overgrepspolitikk. Initiativet etterlyste konkret handling overfor Sharon og Israel.

Avsluttende kommentarer

Torsdag 23 mai forlot delegasjonen Palestina og Jerusalem. På grunn av problemer med innreise for en tidligere LO-delegasjon og deretter mediaoppslag, slapp vår delegasjonen problemfritt gjennom alle kontroller på flyplassen i Tel Aviv.

Programmet var tettpakket. Delegasjonen rakk over mye på 5 dager som rapporten gjenspeiler. Utbyttet var etter delegasjonens mening meget god. Turen var nyttig. Og vi vil følge opp i form av prosjekter og støtteinnsats framover.

Det bemerkes at LO i Oslo før avreisen tok kontakt med den israelske fagbevegelsen Histadrut og gjorde oppmerksom på at en delegasjon ville besøke området og var interessert i samtaler med representanter for Histadrut. Under oppholdet ble det flere ganger tatt kontakt for å få slike samtaler, men med forskjellige forklaringer fra Histadruts side, blant annet at de var opptatt med sportsarrangementer, var det ikke mulig å få i stand et møte.